

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIV. évfolyam 6. szám

2020. június

„Uram, egyedül te ismered minden embernek a szívét.”

1. Királyok 8:37.

Egyházunk 2020. évi jellegéje:

„Csendesedjete el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!”
Zsoltár 46:11

Tervezett júniusi programjaink:

- 7-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai istentisztelet: Az Úr testének megbecsülése (1 Korintus 11,23-32)**
- 14-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Velünk a Szentháromság! (János 14,22-26)**
- 21-én, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **A fiúság Lelkét kaptuk (Róma 8,15-17)**
- 27-án, szombaton **Hajléktalan szolgálat**
- 28-án, **vasárnap** 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet: **Látható-e Isten gyegyelme? (Apostolok cselekedetei 4,23-35)**

Rendszeres programjaink:

- Szerdán 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)
- Csütörtökön 17 órakor **házcsoport** van Pécssett (változó helyszínnel)
- Pénteken 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, 15⁰⁰ órakor Hidason
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
- Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.
- Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünkknél lehet érdeklődni.

Hónapindító ima:

Mennyei Édesatyám, Köszönöm neked, hogy gondoskods rólam. Irgalmadnak nincs vége, jóságoddal koronázod meg a napokat. Segíts abban, hogy meglássam számtalan jó tettetted. Szabadíts meg a vakságomtól, add, hogy mindenütt felismerjem lábaid nyomát.

NAPI KÉRÉSEK

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Születésnaposoknak

Uram adj nekem mennyei bölcsességet, amely megvilágosít, és megmutatja, hogyan keresselek és találjalak meg téged. Csak bölcsességeddel leszek képes továbbhaladni a megkezdett úton, Uram.

P. Dyckhoff

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Boldogmondások: Boldogok a lelki szegények, mert ők a mennyek országa

A szegények boldogsága

A szegények boldognak mondása tulajdonképpen eléggé különös dolog. Ha valakinek a szegénységéhez gratulálnánk, az meglehetősen cinikusnak hangozhatna, és szinte perverz látszatot kelt. A szegénység sem világi, sem lelki értelemben nem olyan állapot, amelyet a beteljesedett és boldog élet lényegének tudnánk mondani. Tehát minden e boldogmondás megindoklásán múlik: *mert ők a mennyek országa. A mennyország* nem csak egy túlvilági és eljövendő világ. A Máté evangéliuma mennyországnak, vagy mennyek országának azt a valóságot (realitást) nevezi, amelyet más evangéliumok *Isten országának* neveznek. Ez az a valóság (realitás), amelyben Isten rejtett uralma - amely már most is minden mögött áll - nyilvánvalóvá-, és az élet minden területén meghatározóvá fog válni. Jézus meg volt arról győződve, hogy ez a valóság nagyon közel volt, igen, az Ő működése által már érintette azoknak az embereknek az életterét, akikhez beszélt, vagy akiket meggyógyított. Aki bevonódik ebbe a valóságba, annak élete egészséges és egész lesz, bármennyire beteg, vagy törött állapotban van is az.

De éppen ez teszi Jézus szavait izgalmassá (brillant). Nem az igazak és a kiválasztottak kapják azt a biztatást, hogy Isten országához tartoznak. A szegények azok, akik kapják azt az ígéretet, hogy ők az Isten országa. Éppen azok, akiknek semmijük sincsen, akik nem tudnak felmutatni semmi tulajdont és vagyont, éppen nekik szól, hogy ők a legnagyobb

gazdagság, amit csak el tudunk képzelni: az Istennel való közösség, az Ő országában. Ők részesei, bizonyos fokig „résztvényesei” a mennyországban. Isten uralma, az Ő országa (birodalma), amely minden emberi hiányt és minden emberi igazságtalanságot le fog győzni, éppen rájuk érvényes (nekik szól).

Örömhír a szegények számára

Az, hogy a hegyi beszéd és annak boldogmondásai elején egy ilyen ígéret áll, az nem véletlen. Ez az üzenet állt Jézus igehirdetésének középpontjában. Ő azt az ígét, hogy: „Az Úr elküldött engem, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak” (német fordításban: „jó hírt vigyek a nyomorultaknak”) (Ézsaiás 61:1) saját magára vonatkoztatta. A Lukács 4:16-21 híradása szerint, ezzel az ígével jellemzi saját küldetését. Keresztelő János kérdésére, hogy: „Te vagy-e az Eljövendő?” adott válaszában, Jézus rámutat arra a csodálatos segítségre, amelyet a reménytelen helyzetekben lévő emberek Ő általa tapasztalnak meg, „vakok látnak, sánták járnak, süketek hallanak, halottak támadnak fel”. Utána pedig Jézus a működését ezzel a mondattal foglalja össze: „a szegényeknek az evangélium hirdettetik” (Lukács 7:22, Máté 11:5). Jézus küldetésének tekinti azt, hogy azoknak, akik Istentől és az emberektől elhagyottnak látszanak, megmutassa, hogy Isten éppen hozzájuk van egészen közel.

Ez a hír nem új. Abban gyökeredzik, amit már az Ószövetség Isten akarataról mond. A szegények- és jogaik védelme alapvető (II. Mózes 23:6). Ez újból és újból hangsúlyozásra kerül (lásd III. Mózes 19:9-10, V. Mózes 15:1-11), mert a szegények Isten különleges védelme alatt állnak. Így a próféták üzeneteinek középpontjában is a szegények kizsákmányolásának és elnyomásának kritikája áll. Mivel Izraelben „eladják pénzért az igazat, és egy pár saruért a szegényt.” (Ámosz 2:6), és „elfogadjátok a vesztegetést, elnyomjátok a szegényeket (ítélkezéskor) a kapuban.” (Ámosz 5:12), ezért fogja elítélni a népet Isten ítélete. A próféták nem fáradnak bele ennek hirdetésébe, mert Isten a szegények oldalán áll, és fel is lép az érdekükben (lásd Jeremiás 2:34, 5:28, Ezékiel 16:49, 18:12)

Közben úgy tűnik, hogy Izraelben a szegénység kockázata éppen azok számára volt nagy, akik a törvényhez tartották magukat. Aki nem tette túl magát gátlástalanul a Törvény szociális parancsolatain, különösen védtelenül ki volt szolgáltatva a kizsákmányolásnak. Sok panasz-zsolttárban fordulnak Istenhez a szegények és nyomorultak, mert „Az elnyomottak menedéke az Úr” (Zsoltár 9:10). Az ellenségei azonban, akik elől me-

nedéket keresnek, nem a gazdagok, hanem az „istentelenek és a bűnösök” (németben Fevler), mert ezek nem tartják magukat a törvény védelemre vonatkozó előírásaihoz. Fordítva, nem ritka eset, hogy a szegényeket és nyomorultakat igazaknak és istenfélőknek nevezik, akik teljesen Istent követik (lásd 37. Zsoltárt). Itt azonban nem csak lelki szegénységről van szó. Azok az emberek, akik itt imádkoznak valóban szükséghelyzetben vannak. De bajukban Istenhez fordulnak. A „szegények és nyomorultak” tehát azok az emberek, akik nagy szükségükben teli reménnyel Istenhez fordulnak, és úgy bízzák rá magukat, mint a szegények védelmezőjére.

Mindenesetre a korai zsidóságban - például a Qumran-i emberekben - az a tendencia erősödik fel, hogy a „szegények és nyomorultak” fogalmakat az igazakra vonatkozóan az alázatosság kifejezésére használták. Hogy áll a helyzet ezzel kapcsolatban az Újszövetségben? A boldogmondásokban a szociálisan gyengéket, vagy a különleges istenfélők egy csoportját nevezik boldognak?

Kik a szegények?

Ez a kérdés azért válik különösen izgalmassá (brillant), mert az első boldogmondások két különböző fogalmazásban maradtak ránk. Ha a Lukács evangéliumában levő mezei beszédet nézzük meg, ott azt olvassuk: *„Boldogok vagytok, szegények, mert tiétek az Isten országa.”* (Lukács 6:20). Lukács szerint a következő mindkét boldogmondás egyszerűen azoknak szól, akik éheznek és sírnak. Hogy kit ért alatta, még világosabbá válik azáltal, hogy gazdagoknak és a jóllakottaknak címzett „jaj nektek” felszólítások következnek. Jézus tehát olyan emberek felé fordul, akik valóban szükséghelyzetben vannak. Azoknak, akiknek még az élethez legszükségesebb dolgai sincsenek, akik élete a nélkülözés bélyegét viseli, és ezért értéktelennek minősül, és azoknak, akik elvesztették létfontosságú kapcsolataikat, és ezért szomorúak és sírnak, azoknak mondja Jézus, hogy Isten jóllakítja őket, hogy le fogja törölni a könnyeiket, és hogy övék az Isten országa. Jézus nem egyszerűen egy gazdag és szórakozásokkal teli életet ígér. Ő az Isten uralmának gazdagságát ígéri, amely mindent helyrehoz, és kitölti az élet hiányosságait.

Mindenesetre a Máténál és Lukácsnál lévő boldogmondások között még egy lényeges különbség áll fenn. Lukácsnál megszólításként fogalmazzák meg őket. Ez éppen ebben az összefüggésben fontos. Jézus nem tesz általános kijelentéseket az alacsony jövedelmű emberekről. Ő nem hirdet meg egy isteni kárpótlási törvényt, amely automatikusan hatályba

lép, ha a személyes életszínvonal az ENSZ által megállapított szegénységi küszöböt nem éri el. Jézus azokat az embereket szólítja meg, akik előtte állnak, és felteszik maguknak azt a kérdést, hogy az üzenete mit jelent számukra. Ő látja a szegényeket és az éhezőket, és azt a mély elvárást, amely reménytelenségük ellenére lelkesíti őket. Ígérte az életükbe hatóan közli velük, és ezzel kapcsolatot teremt köztük és Isten között. Isten számára nem értéktelenek, Ő nem hagyja el őket.

Ebből világosan látszik: nem a szegénységet, mint olyat mondja boldognak. Nem arról van szó, hogy az egyszerű életet idealizáljuk. Csak egy oka van annak, hogy Jézus a szegényeket boldognak mondja: Segítségre van szükségük, és üres kézzel állnak Isten előtt, de Jézus megígérheti nekik, hogy Isten éppen azokhoz akar a legközelebb lenni, akiknek a legnagyobb szükségük van rá. Ezért létezik egy belső összefüggés a szegényeket boldognak mondás és a gyerekeknek szóló ígértet között: „Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa” (Márk 10:14). *Ilyeneké*, ezek olyan emberek, akik hamis félnétség és bizalomteljesen nyitott kezekkel fogadják el azt, amit Isten ad. A Jézussal való találkozásban azok az emberek, akik életüket értéktelenné tartották, az élet permére szorítottak és leírtnak látták, újból biztatást, bátorságot nyernek. Ő általa nyernek Istennél üdvösséget és boldogságot.

DR. WALTER KLAIBER: ÚTMUTATÓ A BOLDOGSÁGHOZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Előtted, Uram...

Imádságok

Könyvbemutató

Az Istenhez szálló fohászok nyolc fejezetbe rendezve a teremtés és a megváltás csodája mellett felölelik a hétköznapi élményeket, a reggeleket, az estéket, a találkozásokat is. A szerző református lelkipásztor, aki elvezeti olvasóit a belső utak mély, néha meghitt, néha pedig felkavaró világába éppúgy, mint az isteni és emberi közösség egészen kézzelfogható valóságába. Az imádságokat magukénak érezhetik azok is, akik régóta beszélgetnek Istennel, és azok is, akik most indulnak el a hit útján.

KÁLVIN KIADÓ

Imádság közben

Egy megszokott mozdulat,
és imádságra kulcsolom kezem.
Rakom egymás mellé
a gyenge és tétova szavakat.

De mintha a lelkemben
kapaszkodna össze
minden törvény és akarat,
szándék és elhatározás,
hogy veled találkozzanak,

bátorodik, s lesz tieddé a szó,
békül a lélek, a lelkem.
Köszönöm, Uram,
hogy te formálsz ma is
imádságot bennem.

Ámen.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE:
„ELŐTTED, URAM...” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL.

Aki keresztmama akart lenni

Mostanában nem ritka eset, hogy egy vallástalanul nevelt fiatal huszonéves korában megtér. Csilla története is ilyen, és jól mutatja, hogy az események háttérben mindig Valaki áll, hogy a dolgok nem véletlenül történnek úgy, ahogy történnek.

Már javában folytak a felnőtt megtérők csoportjának foglalkozásai, amikor egy októberi estén Csilla betoppant a hittanterembe. röviden és határozottan adta elő problémáját: „Megkértek, hogy legyek a barátnőm kislányának a keresztanyja, de a pap nem járul hozzá, mert nem vagyok megkeresztelve. Tessék engem gyorsan felkészíteni a keresztségre, mert a baba keresztelője novemberre van kitűzve.”

Harmadéves bölcsészhallgató volt, intelligens és rokonszenves kislány, de szavai elárulták, hogy vallási kérdésekben teljesen járatlan. Hogyan

magyarázzam meg neki, hogy a keresztség nem üres ceremónia, hanem szentség, melyet csak azok kaphatnak meg, akik megtértek, hisznek és új életet akarnak kezdeni Jézus Krisztusban? Ha kérését visszautasítom, megsértődik és elmegy. Arra kértem hát, hogy várja meg a foglalkozás végét. Amikor a többiek elmentek, sokáig elbeszélgettünk. Abban maradtunk, hogy legközelebb is eljön. Eljött, és a következő alkalmakra is. Egyre nagyobb érdeklődéssel kapcsolódott bele a foglalkozásokba. Szenvedélyesen kérdezett, néha vitatkozott is, de ha a problémájára megkapta a választ, sűrű fejbólogatással jelezte, hogy most már rendben van a dolog. Keresztelése időpontját többé nem hozta elő. Társaival együtt, a tanév végén vette fel a szentséget, nyilvánosan, ünnepélyes formában. Egyetemi évfolyamtársa volt a keresztyánya, aki annak idején hozzám irányította. Tudtam, hogy együtt járnak szentmisére, és abba a kisközösségbe is, ahová a keresztmama tartozik.

Júniusban az egész társaságot meghívtam egy vacsorára. Vacsora után, kinn a kertben Csilla váratlanul megkérdezte: „Emlékszel rá Laci bácsi, hogy miért jöttem én hozzád?” „Hogyne emlékeznék” - válaszoltam. - „De mondd, mi van azzal a babával, akinek a keresztyánya akartál lenni?” Huncutul rám mosolygott: „Más lett a keresztmamája.” „De hát akkor - kérdeztem megjátszott kíváncsisággal - te miért keresztelkedtél meg?” Felnézett az égre. Már szürkült, de még nem látszottak a csillagok. Fejét bólogatva, jelentőségteljesen mondta: „Mert keresztyény akartam lenni.”

Késő ősszel járult először szentáldozáshoz. A karácsonyi szünet után ragyogó arccal újságolta: „Ez volt az első igazi karácsonyom! Bennem is megszületett az Úr Jézus: áldoztam az éjféli misén!”

Pünkösdkor megbérmálkozott. Amikor ősszel újra találkoztunk, gondterhelt arccal mondta: „Baj van, Laci bácsi! Új pap jött a falunkba, egy szörnyen ellenszenves ember! Van értelme úgy elmenni a misére, ha úgyse tudok imádkozni, ha a prédikációja inkább dühít, mint lelki támaszt nyújt? Nem jobb, ha el sem megyek?”

„Menj csak el, Csilla, - tanácsoltam neki - és imádkozzál a papotokért. Ki tudja, mi bántja, mitől lett ilyen? Kérd az Urat, hogy segítsen rajta.” Nagyokat sóhajtott, de megígérte, hogy elmegy. Az őszi szünet után aztán megkérdeztem tőle: „Voltál-e otthon szentmisén?” Ugyanúgy bólogatott, mint a hittanórán szokott, és a világ legtermészetesebb hangján válaszolta: „Persze, hogy voltam. Sőt, mise után odamentem hozzá, és megkérdeztem tőle, hogy miben segíthetnék neki. Képzeld, Laci bácsi, rám mosolygott, és nagyon kedvesen azt mondta: „Ugyan kislány, miben

tudna maga nekem segíteni? De azért nagyon jólesett a figyelmesége.” Kifejezetten aranyos volt. Egyáltalán nem olyan, mint először gondoltam.”

Csilla befejezte a tanulmányait, és egy másik városban dolgozik. Ha felkérjük, most már keresztmama is lehet. Valaki - onnan fentről - gondosan felkészítette rá.

DOBOS LÁSZLÓ: „LÓ A TEMPLOMBAN”
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

Ki-kicsoda a Bibliában

Jakab

Az Újszövetségben négy Jakab nevű férfit említ meg a Szentírás.

1. Zebedeus fia, aki János testvére.

Az elsőként kiválasztott tanítványok közé tartozik (Máté 4:21), és Péterrel, valamint Jánossal együtt különleges helyet foglalnak el a tanítványi körben. Jakab későbbi szerepléséről szinte semmit sem tudunk. Jézus a Zebedeus-fiakat boanerges-nek, a mennydörgés fiainak nevezte. (Máté 17:1, 26-37, Lukács 8:51, stb) Édesanyja neve valószínűleg Salome volt, vélhetőleg Jézus édesanyjának, Máriának testvére. Ily módon Jakab, Jézus unokatestvére volt (Máté 27:56, Márk 15:40, 16:1, és János 19:25)

2. Alfeus fia

Szintén Jézus tanítványa. Az apostolok felsorolásaiban az utolsó helyek egyikén található meg a neve. Valószínűleg Máté 27:56-ban, Márk 15:40-ben, 16:1-ben, és Lukács 24:10-ben róla van szó.

3. Jézus testvére

Mária és József egyik fia (Máté 13:55, Márk 6:3 és Gal. 1:19)

Jézus testvérei először nem hittek benne (János 7:5), később azonban az apostolok között található. (Ap.csel 1:14)

Jakabnak fontos szerepe volt a jeruzsálemi gyülekezet vezetésében (Gal. 2:9 és 12). Péter neki üzen elsőnek a börtönből való szabadulásáról (Ap.csel 12:17). Jakab javaslatát fogadják el az első apostoli gyűlésen a pogány-keresztyénekre vonatkozó elvárásokkal kapcsolatban (Ap.csel 15:13, köv. versek). Pál többször találkozik vele (Ap.csel 21:18).

Eusebius szerint Jakabot az „igazságos” jelzővel illették. Josefus zsidó történetíró szerint Krisztus után 62-ben a zsidók általi megkövezésben vesztette életét.

4. Judás apostol édesapja volt (Lukács 6:16, Ap.csel 1:13)

János

1. Keresztelő János

2. János apostol, a 12 tanítvány egyike. Az Újszövetségben lévő jánosi levelek valószínű szerzője.

3. Simon Péter apja.

A magyar bibliafordítás a Máté 16:17-hez hasonlóan mindenütt a Jóna alakot közli. A német fordítás a jelentős kéziratokkal összhangban a János 1:42-ben és a János 21:15-17-ben a János alakot használja.

4. A főpapi család egyik tagja

Az apostolok idejéből (Ap.csel 4:6). Itt a magyar fordításban a Jóánész szerepel (revideált új fordítás 2014)

5. János Márk - a Márk evangélium szerzője

Júdás

A héber Júda név görög alakja Júdás

1. Júdás a galileai

Lázadást szított a rómaiak ellen (Ap csl 5:57)

2. Júdás Iskariotes

Simon fia (János 6:17), az Újszövetségben többször is szerepel. (Máté 10:4, Márk 3:19, Lukács 6:16) Kiegészítő neve azt jelenti: „Kariotból való férfi”, valószínű, hogy ő volt az egyetlen a 12 tanítvány közül, aki Júda törzséből származott. Ő árulta el Jézust 30 ezüst pénzért.

3. Júdás, a 12 tanítvány egyike (János 14:22), akit a Szentírás mindig megkülönböztet Júdás Iskariotestől.

Jakab fia volt (Lukács 6:16, Ap.csel 1:13), a Szentírás Taddeusnak is nevezi.

4. Júdás, Jézus egyik fivére (Máté 13:55, Márk 6:3)

Valószínűleg a „Júdáslevele” szerzője. Önmagát „Jakab testvérének” nevezi.

5. Egy damaszkuszi férfi (Ap.csel 9:11),

Nála lakott Pál apostol, miután megjelent neki az Úr.

6. Barsabbas eredeti neve (Ap.csel 15:22, 27, 32)

Egy vezető és próféta a jeruzsálemi gyülekezetben. Szilásszal együtt Pál és Barnabás mellé kísérőként választották meg az antiochiai útra.

„KI-KICSODA A BIBLIÁBAN” KÖNYVBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A Szentlélek gyümölcse

Egy történetet szeretnék elmondani nektek egy fáról és a gyümölcseről. Először a fáról, amiről a Galatákhoz írt levél 3. részében hallunk (13–14. vers): „Krisztus megváltott minket a törvény átkától, úgy, hogy átokká lett értünk – mert meg van írva: Átkozott, aki fán függ –, azért, hogy Ábrahám áldása Jézus Krisztusban a pogányoké legyen, és hogy a Lélek ígérését hit által megkapjuk.” Amikor Pál leveleit olvassuk, meglepődünk. Általában a keresztyén hitről alkotott gyors és könnyű verzióink édeskés vallásos verziói annak, ami erőteljes, felséges és meghökkentő az igazi Bibliában. Ez a rész a Galatákhoz írt levélből biztos, hogy egyike a legmeglepőbb és legmegdöbbentőbb dolgoknak, amiket Pál valaha is mond Jézusról. Mi beszélünk a tökéletes Jézusról, csodálatos Megváltóról, drága Úrról. Pál viszont úgy beszél Jézusról, mint átokról. Nem természetyszerűleg átok, hiszen Ő végső soron Isten Fia. Pál arról ír, hogy Jézus átokká lesz, azt választja, hogy átokká lesz. Jézus azt választotta, hogy valami olyasmi legyen, ami a legtávolabb áll Istentől, hogy Isten elutasítsa és elítélje. Miért tenné ezt az, aki bűntelen, aki szent?

Azért tette, hogy magára vegyen mindent, ami rossz bennünk. Mindent, ami gonosz, önző és kapzsi, mindent, ami lusta, romlott és kegyetlen, mindent, ami hazudik és mindent, ami meghal. Mindent, ami gyűlöli és megveti Istent, és Isten akar lenni Isten helyett. Jézus a kereszten széttárta karjait és mindezt magára vette, a testére vette. A keresztfára szegezték mindezt a kezeivel és a lábaival együtt. Jézus az emberiségnek az elképzelhető legcsúnyább képe lett. Vértett, haldoklott és „ragaszkodott” ahhoz a sok bűnhöz. Megtört test, üres szív, minden remény nélkül. Persze, hogy egy ilyen ember átkozott. Hogy tudna Isten áldást adni ilyen valakinek? Biztos, hogy Isten elhagyott bárkit, aki egy fára szegezve végezte?

Jézus esetében azonban nem így történt. Az átkot megsemmisítette azáltal, hogy magára vette mindazt a gonoszt, mindazt a bűnt, mindazt a halált. Krisztus ezáltal arra kényszerítette mindezt, hogy meghaljon vele. Minden, ami gyűlöli Istent meghalt, eltűnt, nincs többé. Nincs többé kö-

vetelése. Nincs többé hatalma. A fa tovább él ugyan, de a régi gyümölcs elszáradt. A régi gyümölcs elszáradt és most új gyümölcs nő a helyén. Egy újabb nagy titok: ez a fa, ami halál volt, a fa, ami a kereszt volt, az élet fájává változott. Jézus által az átkozott fa áldott gyümölcsöt terem.

Most beszéljünk a gyümölcstről, amiről Pál a Galatáknak szóló levélben ír (Gal 5:22–23): „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” Egy lista, ami olyan dolgokból áll, amik boldoggá tesznek bennünket. Mindegyik csodálatosan hangzik. A Lélek gyümölcseit azonban valójában nehezebb helyes módon megérteni, mint a kereszt átkát, arról nem is beszélve, hogy tényleg megteremni ezt a gyümölcsöt. Pál érvelése ebben az esetben ugyanolyan megdöbbentő, mint az első esetben. Először a test cselekedeteiről beszél, csak azután a Lélek gyümölcseről.

A test valójában jó, hiszen Isten Fia emberi testté lett, ami feltámasztatott a halálból. Ígéretünk van arra nézve, hogy a mi testünk is fel fog támasztatni a halálból. A probléma az a hatalom a bensőnkben, ami gyűlöli Istent, és ellene szegül. Pál felsorolja, hogy mi módon lehet a testet gonoszra használni: házasságtörés, tisztátalanság, bujálkodás, részegeskedés, tobzódás. A test cselekedetei azonban sokkal inkább a szívünkben és értelmünkben nyilvánulnak meg: bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenységek, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység és ezekhez hasonlóak. Csak akkor nem látjuk be, hogy ez mind gonosz, ha nagyon készséges szövetségesei vagyunk a testnek. A kérdés az, hogy hogyan küzdjünk ezek ellen, hogyan álljunk ezeknek ellen, hogyan szabaduljunk meg tőlük.

Akár galáciai zsidók vagyunk Pál idejében, akár 21. századi keresztyének, válaszuk szinte mindig ugyanaz: a törvény betartása által. Úgy, hogy betartjuk a szabályokat és megtartjuk a parancsolatokat. Minden energiánkat belefektetve, még inkább próbálkozva, egyre több energiát áldozva saját szent voltunkra, míg elérünk egy olyan jó és lelki állapotot, hogy Isten elismeri győzelmünket és megáld bennünket. A világ legnagyobb része, a keresztyén és a nem keresztyén világé is, úgy gondolja, hogy ez a vallás. Csak egy gond van ezzel: ez az evangélium ellentéte. Ez az, amit Pál a legjobban gyűlöli, mert ez az üzenet legjobban Istent gyűlöli. Nem akarja, hogy Isten megváltson, hanem saját maga akarja véghezvinni a megváltást. Jutalomra és elismerésre vágyik. Jó színben akar feltűnni. Megpróbálhat szívesen lenni saját erődből. Az a helyzet, hogy va-

lószerűleg fontos megpróbálni. Vagy annyira büszke vagy saját magadra, hogy úgy gondolod, hogy igazából nincs szükséged Istenre, és ebben az esetben nagy valószínűséggel drámai módon kudarcot fogsz vallani, ami lehet, hogy ráébredt majd az igazságra. Vagy annyira kétségbeesel saját magad miatt, hogy úgy gondolod, hogy Isten soha nem fog szeretni, semmiképpen sem.

Valójában a Lélek életének semmi köze se a büszkeséghez, se a kétségbeeséshez. Mind a büszkeség, mind a kétségbeesés befelé néznek. A hit kitekint. Jézusra tekint, aki a kereszten függ. A hit figyel. Meghallja az örömhírt mennyei Atyánktól: „Nem azért, mert a barátom vagy, hanem mert az ellenségem vagy. Nem azért, mert te megtaláltál engem, hanem mert én megtaláltalak téged. Nem azért, mert már szent vagy, hanem mert én megszenteltelek. Ezért kereszteltelek meg a saját nevemre. Ezért váltottalak meg a fiam, Jézus által. Ezért adtam neked a Lelkemet. A test elvesztette ellenem vívott háborúját. Szabad vagy. Soha többé nem kell oda visszatérned.”

Barátaim, így kezd el nőni a Lélek gyümölcse. Nem arra irányuló erőfeszítéseink által, hogy jók vagy szentek legyünk, mert amikor erre törekszünk, akkor még mindig saját magunkat próbáljuk megváltani. Amikor azonban a Lélek uralja az életünket, akkor a gyümölcs természetesen elkezd növekedni.

Az almafa nem tanulmányozza, hogy hogyan kell almát csinálni. Nem erőlködik, hogy elvégezze a feladatát. Nem választja a talajt, az esőt vagy a napsütést. Egész egyszerűen elfogadja mindezt, a talajt, az esőt, a napsütést és még saját életét is, mint egy almafa életét, és az eredmény alma lesz.

Mi történik tehát, amikor meghalljuk, amikor valóban meghalljuk azt a hírt, hogy Isten szeret bennünket? Már nem tudunk ragaszkodni a gyűlöleteinkhez. A gyűlölet csúnya, nem lehet a szeretet szépségével összehasonlítani. Szeretet kezd majd áradni belőlünk, mivel szerettek bennünket. Ugyanez áll az öröme és a jóságra. Korábban úgy gondoltuk, hogy az öröm tudatlan embereknek való, akik nem voltak olyan cinikusak és kitanultak, mint mi. Nem hittünk az örömben, mert az szerintünk színlelt és mesterkélt volt. Ugyanígy a békességgel. Aki ragaszkodik a békességhez, azt szinte mindig megsebezték az erőszakosak világában. Ez bizony így

van. A szeretet, az öröm és a jóság gyakran sebekkel járnak. Ugyanúgy, ahogy Jézust is megsebeztek a keresztfán. Érdemes kockázatot vállalni a sebekért, ha tudjuk, hogy Isten szeret bennünket, hogy Isten örömét leli abban, hogy helyreállítja teremtését, és hogy az Ő célja az, hogy visszahe-lyezzen bennünket az Ő jóságába.

És így tovább. Türelmesek vagyunk másokhoz, mivel Isten türelmes hozzánk. Kedvesek vagyunk másokhoz, mivel Isten kedves hozzánk. Jók vagyunk másokhoz, mivel Isten jó hozzánk. Isten hűséges hozzánk és gyengéd hozzánk. Isten még önmérsékletet is tanúsít irántunk, bűnösök iránt, hiszen könnyen elítélhetne mindannyiunkat, ahogy ezt megérde-meljük, és így végleg elintézné sorsunkat. Válaszképpen Istennek hűségesek, gyengédek és önmérséklők leszünk.

Nincs mód arra, hogy átugorjuk a középső részt. Nem mondhatjuk: „Szeretnem kellene”, és akkor ezért elkezdünk szeretni. Nem működik. Igen, szeretned kellene, de csak akkor tudsz szeretni, ha szeretett vagy. Nem azt mondom, hogy könnyű elhinni, hogy Isten szeret téged. Nem könnyű. A test nem akarja elhinni, hiszen ha az evangélium igaz, akkor a test mindent elveszít. A világ nem tudja elhinni, mert a test becsapta a világot, hogy azt higgye, hogy a test az igazság, míg Krisztus Lelke, ami tele van szeretettel, örömmel és békességgel, csak álom. Még saját ma-gadat sem tudod rávenni, hogy bármit is elhiggyél ebből, de ez nem baj. Nem ez a feladatod. A hit nem „törvény”. Az egyetlen, amit tehetsz, hogy odafigyelsz az evangéliumra. Engedheted, hogy a szavak beáradjanak a szívedbe. A keresztre szegezheted a tekintetedet. A Lélek meg fog téged nyerni a Léleknek alkalmas időben. Lehet, hogy a Lélek már megnyert téged, vagy lehet, hogy még nem. Lehet, hogy ma fog megtörténni, vagy egy év múlva, vagy az életed végén. Senki nem tudja, miért, vagy hogyan, vagy merre fúj a Lélek. Krisztus Lelke azonban hűséges és türelmes, és minden másnál inkább meg akar szabadítani minket a testtől az Isten Fiáról szóló örömhír által, aki átokká lett értünk a fán. Ebből a fából a Szentlélek gyümölcsöt fog növesztetni minden águnkon.

Jöjj, Szentlélek, tegyél mindannyiunkat az egy szőlőtő gyümölcsöző ágaivá, aki Jézus Krisztus, megfeszített és feltámadott Urunk. Ámen.

SARA HINLICKY WILSON PRÉDIKÁCIÓJA (RÖVI-
DÍTVE), ELHANGZOTT 2019 ŐSZÉN UPPSALÁBAN
FORDÍTOTTA FÖLDESI KATALIN

Kötelező?

Templomba készülődtem.
Egy rokon kislány azt kérdezte tőlem:
Kötelező?
Szíven ütött a kérdés.
Hogy találjak bölcs szavakat én,
és hogy értessem meg
egy mai gyerekekkel,
mit hoz számomra a vasárnap reggel?
Hogy miért szeretem úgy a templomot,
hogy odamenni nem kínos robot,
hogy imádságom nem megunt szokás,
hogy éneklésem boldog vallomás
arról, amit Atyámtól kapok,
mikor előtte leborulhatok.
Mert hálaadásra kötelez - Ő!
És most könyörgök, hogy e drága gyermeket
kötelezze el az égi szeretet
erre az áldott megtapasztalásra.

DÖMÖTÖR ILONA - VETÉS ÉS ARATÁS 1998/2

Miért megyek el Isten szavát hallgatni még rossz időben is?

1. Mert Isten minden vasárnapot megszentelt, és nem tett kivételt az esős-havas napokkal sem.

2. Mert elvárom, hogy a szolgálattal megbízott testvér a helyén legyen, és csodálkoznék, ha a rossz idő miatt otthon maradt volna.

3. Mert jelenlétemre annál nagyobb szükség lesz, minél kevesebben jönnek el rossz időben.

4. Mert magatartásom mindenképpen háttal lesz másokra, akkor is, ha elmegyek, de akkor is, ha otthon maradok.

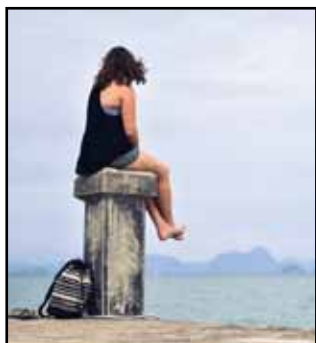
5. Mert a keresztyén életnek nem szabad barométertől függenie. Isten igéjéhez fűződő viszonyulásom iránta érzett szeretetem mércéje.

6. Mert aki ilyen kis nehézségektől is visszariad, végül odajut, hogy már azoktól is fél, amelyek csak a fantáziájában léteznek. Aki csak távolról követi az Urat, könnyen abba a veszélybe kerül, hogy teljesen szem elől veszi.

7. Mert lehet, hogy Isten akarata szerint azon a napon rossz időjárás ellenére különös áldás vár rám.

8. Mert nem tudom, hogy még hány vasárnapom, alkalmam lesz itt a földön.

VETÉS ÉS ARATÁS 1998/2

Hallgatózó

Beszél a csend.
Sóhajt.
Suttog.
Mélyre merülve
töpreng.
Nagyokat hallgat.
Szíveddel hallgass.

A. DEZSŐ KÁROLY

Hogyan élhetek Krisztussal a mindennapi élet problémái között?

Azt tapasztaltam, hogy ha Krisztussal indulok a napi feladataimat végezni, akkor bátran kezdek a munkámat, de jól kell vigyáznom arra, hogy közösségben is maradjak vele. Gyakran követem el azt a hibát, hogy reggel még az Úr kegyelmére bízom magamat, a nap folyamán mégis úgy cselekszem, mintha nem volna közösségem Krisztussal. Előfordul, hogy meggondolatlan szavakat használok, és egyszer csak arra döbbenek rá, hogy eltávolodtam Krisztustól. Áldott dolog, ha meghallom a Lélek figyelmeztetését.

Egy tanulságos eset jut eszembe. Orvosi vizsgálatra indultam a rendelőintézetbe, s az egyik ablaknál be kellett jelentkeznem vizsgálatra. A

bent ülő hölgy alig hallhatóan kérdezte, hogy hová kérem a bejelentkezésemet. Én ezt rossz hallásom miatt (fülhallgatókat használok) nem értettem meg. Erre a hölgy indulatosan rám kiabált: hogy nem lehet őt érteni? Erre én ugyancsak indulatosan arra kértem, ha lehet, egy kicsit szebben beszéljen. A bejelentkezés megtörtént, de mérgelődve váltunk el egymástól.

A vizsgálat közben állandóan az járt az eszemben, hogy vajon ezúttal is közösségem volt Krisztussal? Rádöbrentem, hogy most szégyent hoztam a nevére. A Lélek arra indított, hogy vizsgálat után menjek vissza az ablaknál ülő hölgyhöz, és kérjek tőle bocsánatot indulatosságomért. A hölgy megbocsátott, én pedig megajándékoztam az éppen akkor megjelent írással: Isten Báránya hogyan tanított meg engemet az igazi szeretetre? Elfogadta, megköszönte. Békesség lett közöttünk. Hálát adtam Istennek, hogy Lelkének indítására volt erőm bocsánatkérésre, és megtapasztalhattam, hogy egy lélek közelebb jutott Istenhez. Bűnbánattal kértem Jézus Krisztus bocsánatát, hogy eltávolodtam tőle, majd hálát adtam megbocsátásáért.

Újra kezembe került Modersohn Ernő Krisztussal című kis füzet (1946-ban adta ki a Bethánia), amelyben hasznos tanácsokat kaptam. Megértettem, hogy nekem bizonyosságnak kell lennem a világ előtt, a világ számára; nem szabad megszegyenyítenem az Úr ügyét, melyet szolgálni szeretnék.

A Ján. 15,4–6 versekben olvashatjuk, hogy az Úr ismételten arra kérte tanítványait: „Maradjatok énbennem...” János apostol is arra int: „...fiacskáim, maradjatok őbenne...” (1. Ján. 2,28) Csak úgy maradhatok őbenne, ha életem legapróbb dolgaiban is benne maradok.

Modersohn arra is figyelmeztetett, hogy fontos a megőrzött lelki nyugalom is.

Volt idő az én életemben is, amikor nekem is nagy szükségem volt rá. 1945-ben a külföldi katonai szolgálatra hurcolt, elkeseredett fiatalok között kellett Isten vigasztalását, megmentő szeretetét hirdetnem. Még

akkor is, amikor az éhhalál szélén voltunk. Korabeli naplófeljegyzéseimből idézek, amelyet tizenhét éves koromban készítettem idegen földön:

„Éhségtől gyötörve valami ehetőt keresünk a mezőn. Nagy örömeinkre az egyik helyen mezei sóskát találunk, és azt kezdjük lakmározni. Eközben a fiúk csúfolni kezdenek: »Hol van a te Istened most, aki segítenek nekünk? Azt mondtad, hogy mindenkor velünk lesz, és gondoskodik rólunk. Most hol van? Egyáltalán van? Hagyja, hogy itt haljunk meg éhen? Milyen Isten az, aki ezt megengedi?« Elszomorít, hogy pár órája még örültek annak, hogy megőrizte őket Isten, de az újabb próbatételben elbizonytalanodtak. Kicsit türelmetlenné tesz engem az ő gyenge hitük, a hangos türelmetlenségük. Próbálom magamat is türtöztetni, és újra elmondani türelmesen: Mennyei Atyánk most is gondoskodni fog rólunk, meglátjátok. Csak bízzatok benne! Ő nem csapja be a benne bízó embereket, ígéretei mindig megvalósulnak. Isten szeret bennünket, csak próbára teszi hitünket, hogy az valóban igazi hitet jelent-e. Látjátok, milyen bizonytalan vele szemben a hitetek? Újra csak azt mondom magamnak is, nektek is, Isten nem hagy magunkra. Időben megérkezik az ő segítsége, mert azt ígerte: eledelt ad az őt félőknek.

Még alig mondom el a vizsgálató szavakat, egyszer csak autózúgást hallunk. Mindenki a hang felé fordul, és meglepődve tapasztalja, hogy egy katonai teherkocsi érkezik meleg és hideg ételekkel. Később tudtuk meg, hogy egy katonai futár ment értük, de mi erről nem tudtunk semmit. Így bőven kapunk meleg levest, kenyeret, konzerveket, vaját és dzsemet. A fiúk rám néznek vidám arccal, de kissé pironkodva, és csak ennyit mondanak: »Ismét igazad volt, most már megpróbálunk mi is igazán hinni abban az Istenben, aki valóban ismeri a mi gondjainkat, és idejében meg is oldja azokat.« Ezzel megbékélten fogyasztják el a bőséges ennivalót. Közben észrevétlenül figyelem a halkán imádkozó zúgolódókat.”

Milyen jó, hogy akkor naponta vezettem naplót minden eseményről! Most is jó elolvasni ezeket a halványodó, de bizonyosságokat hirdető sorokat. Biztatást adnak a mai életemhez is, hogy a lelki nyugalmat érdemes megőriznünk minden körülmények között.

Modersohn arra figyelmeztet, hogy az Úr olyan embereket keres, akikben kijelentheti és megdicsőítheti magát, áldásul e világ számára. Add Uram, hogy mindenkor ilyen lehessenek!

SZENCZI LÁSZLÓ

Vezetve

Egy vagyok nyájadból.
Jóság mezején vezetsz,
köves,
göröngyös utakon,
keskeny mezsgyéken át.

Nem látom végét,
csak célokat tudom,
s benned bízom,
Istenem;
Megyek előre
engedelmesen.

A. DEZSŐ KÁROLY

Bízunk benned, hogy vezetsz, és minden utunkon kísérsz minket - örömmel tesszük. Te bárányként és pásztorként legeltetsz minket. Gondoskodj rólunk jóságosan és kegyelmesen, vezess minket biztos kézzel, óvj meg a kártól, hogy nyájad dicsőségedre legyen, legdrágább pásztorunk!

J. NITSCHMANN - CH. GREGOR

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:
10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírelevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Áldott nyarat kívánunk!

*Testi és lelki
feltöltődéssel!*

